

Plenum

Fredag 19.11.2021 kl. 13.00—13.27

3. Laginitiativ om att upphöra med kalhuggning på statsägda områden

Medborgarinitiativ MI 9/2019 rd

Utskottets betänkande JsUB 13/2021 rd

Andra behandlingen

Talman Anu Vehviläinen: Ärende 3 på dagordningen presenteras för andra behandling. Innehållet har godkänts i första behandlingen och lagförslagen kan nu antas eller förkastas. — Debatt, ledamot Autto.

Debatt

13.01 **Heikki Autto kok:** Arvoisa rouva puhemies! Suomen pinta-alasta 22,8 miljoonaa hehtaaria eli 75 prosenttia maamme maapinta-alasta on metsää. Tästähan kuuluu tämä klassinen esimerkki, kun eurooppalaiset kollegat meiltä kyselevät, montako metsää Suomessa on: meillä on vain se yksi metsä, jonka keskellä asumme ja jossa käytännössä elämme.

Tosiaan tästä metsäpinta-alastamme 25 prosenttia omistaa valtio, ja tämä kansalaisaloite toki koskee suoraan tätä valtion omistamaa metsää, mutta on varmasti hyvä keskustella metsistä myöskin laajemmin tässä yhteydessä. Suomalaisista kotitalouksistahan valtavan suuri osa omistaa metsiä. Metsistämme 61 prosenttia on aivan tällaisessa yksityisomistuksessa, ja tosiaan eri yhtiöt omistavat noin 8 prosenttia Suomen metsistä. Kaiken kaikkiaan metsien hoidosta saatavat tulot, kantorahat, tulevat ihan jokaiseen Suomen kuntaan. Näitä kotitalouksien saamia kantorahoja kansantalouteemme tulee noin 2 miljardia euroa vuositain, mutta tärkeää on ymmärtää se, kuinka paljon näistä lähtevät arvoketjut kansantaloudellemme tuottavat. Tavaravientimme arvosta yli 20 miljardia euroa tulee ihan näistä perinteisistä metsäteollisuuden tuotteista. Siellä ovat paperi, päällystämätön ja päällystetty, kartonki, sahatavara, selluloosa, toki tietysti myös monet uudet tuotteet, joita kaiken aikaa kehitetään korvaamaan fossiilisista raaka-aineista tehtyjä tuotteita. Toisaalta metsäbioenergian osuus on lähes kolmannes kaikesta primäärienergian käytöstämme, joten ei ole aivan yhdentekevää, miten Suomessa metsiä hoidetaan.

Tässä mielessä tietysti sitten, kun nämä taloudelliset vaikutukset ovat niin suuria, on tärkeää, että huomioimme myös asian toisen puolen, sen, että me suomalaiset olemme metsäihmisiä. Meillä jokaisella on metsäsuhde. Metsä on osa suomalaista sielunmaisemaa. Se on aivan keskeinen osa erilaista arjen virkistyskäyttöä, onpa kyse sitten siitä metsäluonnossa liikkumisesta tai vaikkapa marjojen ja sienten keräilystä, metsästämisestä, kalastamisesta, niin edelleen, mutta se on myös monien muiden elinkeinojen keskeinen lähde, vaikkapa viime vuosina valtavasti kehittyneen matkailun. Tässäkin mielessä on tärkeää, että keskustellaan siitä, miten metsiä hoidetaan. [Puhemies koputtaa]

Punkt i protokollet PR 137/2021 rd

Valiokunta on kuullut paljon asiantuntijoita, päätynt aivan oikealle kannalle, ja mielestäni [Puhemies koputtaa] tosiaan nyt eduskunta voi hyvillä mielin hyväksyä tämän mietinnön.

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja Heinonen.

13.04 Timo Heinonen kok: Arvoisa puhemies! Haluan antaa maa- ja metsätalousvaliokunnan puheenjohtaja Anne Kalmarille kiitosta siitä, että tällaisessa asiassa, joka ainakin lähtökohtaisesti tuntui siltä, että se varmasti jakaisi joukkoja, on pystytty tekemään yksimielinen, varsin perusteellinen mietintö. Tämä kansalaisaloitehan lähti siitä, että valtion metsissä kiellettäisiin avohakkuut, ja tätä kokonaisuutta valiokunta on käsitellyt varsin perusteellisesti.

Niin kuin edustaja Autto edellä totesi, niin Suomen pinta-alasta noin 22,8 miljoonaa hehtaaria eli 75 prosenttia, kolme neljäsosaa, on metsää. Tästä metsäalasta valtio omistaa runsaan neljänneksen, yksityiset henkilöt noin 61 prosenttia ja muut tahot noin 8 prosenttia. Ja on merkillepantavaa myös se, että metsävarantotietojen mukaan puuston määrä on Suomessa lähtenyt voimakkaaseen kasvuun 1960-luvun lopussa. 1970-luvulta lähtien puuston kasvu on ollut poistumaa suurempi, ja samanaikaisesti puuston tilavuus on kasvanut yli 40 prosenttia, todetaan tässä valiokunnan mietinnössä. Vuosina 2009—2017 puuston vuosittainen kasvu oli noin 107 miljoonaa kuutiometriä ja on ylittänyt vuosittaisen poistuman noin 30 prosentilla. Ja kun tämä valiokunnan työ on ollut perusteellista, niin he ovat käyneet läpi myös sitä, minkälaisia nämä metsät ovat. Suomen metsien tyypillisin ikäluokka on 40—60-vuotiaat metsät, joita on noin viidennes maamme metsäalasta. Myös ikäluokkien 1—20-vuotta, 21—40-vuotta ja 61—80-vuotta osuudet ovat yli 15 prosentin luokkaa. Ikäluokka 81—100-vuotta osuus on 12 prosenttia metsämaan alasta, ja tässä mietinnössä todetaan, että Pohjois-Suomea lukuun ottamatta yli 100-vuotiaiden metsien osuus on 1920-luvulta lähtien ollut kasvussa.

Tämä valiokunnan mietintö käy perusteellisesti läpi tätä kansalaisaloitteen esitystä muun muassa sitä, millä tavalla metsäteollisuus on maamme kansantalouden kannalta keskeinen toimiala. Vuonna 2019 metsäteollisuuden osuus maamme tavaraviennin arvosta oli lähes 20 prosenttia. Luonnonvarakeskuksen tietojen mukaan metsäsektorin suorassa palveluksessa oli viime vuonna kaikkiaan noin 63 000 suomalaista. Tässä käydään läpi vaikutuksia hiilensidontaan, hiilivarastoihin, vaikutuksia metsien monimuotoisuuteen, vesistövaikutuksia ja myös muita varsin yksityiskohtaisia vaikutuksia, mutta myös esimerkiksi metsien virkistyskäyttöä ja niin poispäin.

Valiokunnan johtopäätökset ovat mielestäni varsin perusteltuja ja hyvin pohdittuja, ja siinä painotetaan tätä kokonaisuutta: biologista monimuotoisuutta, hiilensidontaa ja ilmastomuutokseen sopeutumisen edistämistä sekä vesistöjen tilan, metsien virkistys- ja matkailukäytön edellytysten parantamista ja niin poispäin.

Tämä on mielestäni tehty varsin perusteellisesti, ja niin kuin aloitin oman puheenvuoroni, haluan kyllä valiokunnan puheenjohtajaa, keskustan edustaja Anne Kalmaria kiittää siitä, että tässä on pystytty yhdistämään nämä metsän eri näkökulmat varsin hyvin.

Metsämme ovat siis, arvoisat kollegat, vuodesta toiseen kasvaneet. Puihin sitoutunut hiili on torjunut myös ilmastomuutosta, ja nyt itse asiassa ne maat, jotka ovat jo vuosia sitten omat metsänsä tuhonneet, ovat tulossa neuvomaan, millä tavalla Suomessa metsiä pitäisi hoitaa. Ja tätä yhtälöä en ymmärrä, ja sen takia olen huolestuneena seurannut tätä

Punkt i protokollet PR 137/2021 rd

pääministeri Sanna Marinin vasemmistohallituksen kiistelyä metsäpolitiikasta. Metsäriita taksonomiakysymyksessä on ollut sellainen, että Suomen ääni todennäköisesti ei tule kuulumaan EU:ssa, ja nämä meille haitalliset, suomalaisille metsänomistajille haitalliset toimenpiteet tulevat voimaan siitä huolimatta, että keskusta on ilmoittanut niitä vastaan äänestävänsä. Kyllä hallituksen vaikuttaminen tässä EU:n taksonomia-asiassa on, arvoisa puhemies, ollut luokattoman huonoa. EU:hun vaikuttaminen on ollut ala-arvoista, ja valitettavasti siitä tulevat kärsimään suomalaiset metsänomistajat ja myös suomalainen metsäluonto.

Itse asiassa kaikista surkein hetkihän tässä kokonaisuudessa oli viime- vai edellisviikolla, kun metsistä vastaava EU-komissaari tuli Suomeen. Meidän maamme hallitus, pääministeri Sanna Marinin vasemmistohallitus, ei pystynyt silloin muodostamaan kantaansa tai kertomaan kantaansa metsäpolitiikasta vastaavalle komissaarille. Kanta oli auki, ja asia oli menossa ja menee väärään suuntaan EU:ssa. Ja kyllä ministeri Saarikko oli ihan oikeassa, kun hänen syyttävä sormensa osoitti nimenomaan pääministeri Mariniin. Marin on tässä epäonnistunut. [Maria Guzenina: Kokoomus epäonnistui viime vaalikaudella!] Hänen tehtävänsä olisi johtaa hallitusta, niin kuin Saarikko totesi varsin suorasanaisesti. [Ben Zyskowicz: Se puhe on jo peruttu!] Pääministeri johtaa EU-politiikkaa, ja hänen olisi pitänyt jo kuukausia sitten muodostaa yhtenäinen kanta omassa vasemmistohallituksessaan ja aloittaa ennakkovaikuttaminen. Nyt olemme menneet kuin ajopuu muun Euroopan mukana ja nimenomaan niiden Euroopan maiden mukana, jotka ovat jo omat metsänsä satoja vuosia sitten tuhonneet. He tulevat nyt neuvomaan, millä tavalla täällä pitäisi metsiä hoitaa. Metsäpolitiikan on ehdottomasti pysyttävä kotimaisessa päätösvallassa. Suomen kannalta oleellista on, miten yli kuudensadantuhannen metsänomistajan metsiä saa hoitaa, ja me haluamme kokoomuksessa, että tämä päätösvalta pysyy jatkossakin Suomessa. Eikö näin, edustaja Hoskonen? J

Puhemies Anu Vehviläinen: Ja tässä vaiheessa totean, että käsittelyssä on siis kansalaisaloite ja toinen käsittely, mutta tiedän, että maa- ja metsätalousvaliokunnan puheenjohtajan, edustaja Kalmarin ei ollut mahdollista käyttää esittelypuheenvuoroa ykköskäsittelyssä, joten poikkeuksellisesti annan tässä kohtaa edustaja Kalmarille 2 minuutin vastauspuheenvuoron. [Jukka Gustafsson: Oikein menetelty!] — Olkaa hyvä.

13.12 Anne Kalmari kesk (vastauspuheenvuoro): Kiitoksia, arvoisa puhemies! Olen ylpeä valiokunnastani, että me pystyimme tähän yhtenäiseen Suomen valtion metsien puolustamiseen.

Kansalaisaloitteen tahtotila oli varsin hyvä. He halusivat lisää monimuotoisuutta, lisää ympäristön huomioimista, tämäntyyppisiä asioita aloitteellaan. Itse asiassa tässä meidän kansalaisaloitteen vastauksessa on huomioitu tätä asiaa: meillä on kaksi lausumaa, joista toinen haluaa varmistaa sen, että Metsähallituksen tuottotavoitteet olisivat sellaisia, että me voimme harjoittaa sitä kestävä metsätaloutta jatkossakin. Meillähän on viitteitä siitä, että joskus on liian kovan paineen alla jopa liian nuoria metsiä hakattu tai tehty tämäntyyppisiä toimia, ja tähän ei tule mennä. Toinen lausuma on se, että kun kumosimme tämän aloitteen — emme siis halua, että avohakkuita kielletäisiin — niin yksimielisesti toteamme, että valtion metsissä tulee käyttää monenlaisia erilaisia metsänkäsittelyn menetelmiä, kullekin alueelle ja kullekin kasvupaikalle sopivia, ja kuitenkin haluamme myöskin kannustaa siihen, että jatkuvaa kasvatusta, johon tämä kansalaisaloite kannusti, tehdään lisää-

Punkt i protokollet PR 137/2021 rd

tyvässä määrin sellaisissa metsissä, missä se on paras mahdollinen hakkuun muoto. Esi-merkiksi tietyn tyyppisissä suometssissa, monikäyttömetsissä, virkistysalueilla ja tämän tyyppisissä siihen suuntaan tulee mennä.

Toivoisin metsäpolitiikalta yleisemminkin sitä, että ymmärrettäisiin, että kun pidämme sen suomalaisissa käsissä, [Puhemies koputtaa] niin voimme vaikuttaa niin, että se on kes-
tävää tulevaisuudessakin mutta saamme myös tulovirtoja Suomelle.

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja Multala.

13.14 Sari Multala kok: Arvoisa puhemies! Silloin, kun tämä kansalaisaloite tuli maa- ja metsätalousvaliokuntaan, sain vielä olla valiokunnan jäsen. Toki sieltä nyt myöhemmin olen jo poistunut, mutta täytyy tässä yhtyä niihin kiitoksiin, joissa on todettu, että hyvää ja todella perusteellista työtä valiokunta teki tämän kansalaisaloitteen käsittelyssä. Tähän kuuluivat laajat kuulemiset, joissa myös kuultiin laajalti tutkijoita metsäalan, luonnonva-
ratieteen ja ympäristötieteen alalta, ja näitä johtopäätöksiä, kuten täällä jo edeltävissä pu-
heenvuoroissa on lueteltu, on tiivistetty tähän maa- ja metsätalousvaliokunnan mietintöön.

Yleisesti tästä kansalaisaloitteesta todetaan myös tässä mietinnössä, että näiden muutos-
ten tavoitteena on edistää biologista monimuotoisuutta koskevien tavoitteiden toteutumista
metsissä, vahvistaa metsien ja maaperän hiilivarastoa, parantaa metsäluonnon ja metsä-
talouden mahdollisuuksia sopeutua ilmastonmuutokseen sekä parantaa vesistöjen tilaa ja
virkistys- ja matkailukäytön edellytyksiä. Maa- ja metsätalousvaliokunta pitää kansalaisa-
loitteen tavoitteita kannatettavina ja katsoo, että erityisesti valtion metsien hoidossa tavoit-
teiden toteutumisen tulee olla keskeisessä asemassa. Ja kuten tuossa valiokunnan puheen-
johtaja Kalmari juuri totesi, niin myös kaksi lausumaa on tähän liittyen esitetty.

Arvoisa puhemies! On mielestäni hienoa, että kansalaisaloitteilla onnistutaan siinä, että
täällä valiokunnat erittäin syvällisesti perehtyvät kyseisiin asioihin, vaikka ne eivät sinäl-
lään lainsäädäntöehdotuksina meidän pöydällämme sillä hetkellä olekaan. Tällä tavalla
myös eduskunta pysyy ajan tasalla siitä, missä mennään meidän metsätaloudessa, meidän
metsänhoidossamme ja siinä, onko tässä tarvetta jonkinlaisille lainsäädäntömuutoksille sit-
ten tulevaisuudessa.

Nyt näyttää siltä, että valiokunta on tässä todella tehnyt siinäkin mielessä erittäin, voi sa-
noa, ehkä jopa historiallisen teon, että olette kyenneet yksimielisesti tästä asiasta lausu-
maan — ehkä se on tässä vielä sanottava — koska valtion metsät ovat hyvin monimuotoi-
sia siinä mielessä, että on erilaisia metsiä: on niin sanottuja perinteisiä talousmetsiä, mutta
siellä on tietenkin myös paljon suojelualueita ja monenlaisia muita metsiä. Tietenkin tämä
kansalaisaloite kosketi nyt erityisesti näitä talousmetsiä, koska varsinaisia avohakkuita-
han ei tällaisilla suojelualueilla tietenkään tehdä muutoinkaan. Tässä mielestäni mennään
kuitenkin sillä tavalla eteenpäin, että kannustetaan myös valtion metsissä, ja erityisesti val-
tion metsissä, löytämään aina kuhunkin kasvupaikkaan sopiva mutta myös näitä tämän
kansalaisaloitteen tavoitteita edistävä hakkuumenetelmä, ja kiitän valiokuntaa erinomai-
sen hyvistä työstä.

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja Eestilä.

13.17 Markku Eestilä kok: Arvoisa puhemies! Hyvät kansanedustajat! Itse koen samalla
tavalla kuin edustaja Multala, että nämä kansalaisaloitteet, olipa sitten aihepiiri mikä ta-

Punkt i protokollet PR 137/2021 rd

hansa, ovat sen takia tervetulleita, että valiokunnat oikeasti perehtyvät asiaan, kuulevat kymmeniä asiantuntijoita ja sitä kautta sitten tekevät mietinnön, jonka eduskunta sitten omalla tavallaan käsittelee.

Arvoisa puhemies! Täytyy ensin todeta, että meillä metsälaki jo tänä päivänä on sellainen, että se kunnioittaa metsänomistajien omaa valintaa siinä, miten hän hoitaa metsiään. Siinä mielessä tämä kansalaisaloite menee vähän pitkälle, kun se ikään kuin metsälain ohi kieltäisi tietynlaisen metsänhoidollisen menetelmän valtion mailla. Itse totean ja olen saanut ymmärtää, että se on koko eduskunnan tahto, että meidän, Suomen, linjana on lisätä hiihlinieluja pitkällä tähtäimellä, lisätä hiilivarastoja suomalaisiin metsiin pitkällä tähtäimellä, ja se ei onnistu, ellemmme käytä uusia, parempia taimia. Niiden kasvupotentiaali eli myös hiilensidontapotentiaali on 10—25 prosenttia parempi kuin normaaliuudistuksen kautta. Eli meidän täytyy avohakkuista erinäköisten muiden metsänhoitomenetelmien ja metsänkasvatusmenetelmien rinnalla kuitenkin suosia myös valtion mailla, jotta me pystymme kasvattamaan hiilivarastoja ja lisäämään hiihlinieluja.

Metsäpolitiikasta on paljon puhetta. Eilen katselin A-talkia, niin kuin varmaan moni muukin katseli, ja tuli hieman mieleen, kuinka paljon pelottelua tämä nyt sisältääkään, mitä poliittisia virityksiä tähän keskusteluun liittyy. Kun katson valtakunnallista metsien investointia ja Suomen lajien uhanalaisuutta, punaista kirjaa, niin tästä tulee semmoinen yhteenveto, että vanhojen metsien suojelu on lisääntynyt selvästi, puuston keskitilavuus on Suomessa metsissä lisääntynyt selvästi, suurten puiden osuus ja määrä on lisääntynyt selvästi, haavan määrä on kuusinkertaistunut, päätehakkuissa hakkaamatta jätetyn puun määrä on lisääntynyt. Eli kaikki ei ole niin negatiivista kuin julkisessa keskustelussa annetaan ymmärtää. Sitä voi tietysti miettiä, mikä tämän keskustelun päämäärä ja motiivi on, sitä en itse tiedä. Ja jos me vielä tarkastellaan Suomen lajien uhanalaisuutta, niin punaisessa kirjassa 2019 lukee, että metsälajeista yhdeksän prosenttia on uhanalaisia. Tämä luku on ollut ennallaan koko 2000-luvun.

Eli ei tässä mitään katastrofia ole tapahtunut, vaikka julkisen keskustelun mukaan on. Punainen kirja, johon ainakin itse luotan, koska se, kuten eilen A-studiossa todettiin, on kuin Raamattu, todistaa toista. Ja jos mennään vielä lahopuun keskitilavuuteen Etelä-Suomen puuntuotantoalueella, niin se on lisääntynyt. Arvoisa puhemies, itse vain mietin, että kun tämä julkinen keskustelu todistaa toista, että täällä on suuri kansallinen hätä ja hätätila metsien monimuotoisuuden ja muun suhteen, niin kyllä nämä viralliset luvut hieman toista todistavat.

Arvoisa puhemies! Kun nyt metsistä keskustellaan, niin eilinen keskustelu oli ehkä keskittynyt yhteen pieneen aiheeseen, tähän taksonomiaan, mutta valtiovarainvaliokunnan maatalousjaoston puheenjohtajana vähän niin kuin viran puolesta haluan nyt niille kansanedustajille, jotka täällä ovat tämän tärkeän asian tiimoilta nyt koolla, kertoa, että erilaiset rahastot omistavat Suomen metsistä jo puoli miljoonaa hehtaaria. Useita metsärahastoja ja kymmeniä tuhansia hehtaareja on myyty ulkomaille, eli suomalainen metsäomaisuus on tällä hetkellä uusjaossa. Tämä pitäisi kansanedustajien nyt rekisteröidä, mitä tässä maassa tapahtuu. Ja paljon puhutaan hiilikaupasta, kompensatioista ja muista hienoista asioista, mutta jos Suomen metsien hiilensidonta kompensoidaan teollisuuden päästöille jossakin muualla maailmaa, niin minulla on se käsitys ja oma elämäkokemus tukee sitä, että iso raha voittaa pienen rahan. Ja jos suomalaisia metsiä ostetaan muualle maailmaan, olipa se ostajamaa mikä tahansa, niin silloin käy juuri niin kuin ei pitäisi käydä, että suomalainen metsänomistus ajautuu Suomen rajojen ulkopuolelle eikä se sieltä koskaan enää palaa. Se

Punkt i protokollet PR 137/2021 rd

ei yhtään auta, että tällä hetkellä rahastot ovat kotimaisia, sillä useita rahastoja on myyty ulkomaille.

Eli kyllä tämä pitäisi nyt rekisteröidä. Tämä on todellinen huoli, että Suomesta ostetaan kompensaatiotarkoituksissa isolla rahalla, ja jokainen, joka metsätilojen hintoja seuraa, tietää, että ne ovat karanneet tavallisen metsänomistajien ulottumattomiin. Juuri nämä rahastot ja ulkomaiset tahot tarjoavat korkeita hintoja, ja totta kai myyjä myy sinne, mistä se saa parhaimman hinnan.

Tämän halusin tuoda esiin, että kyllä itse koen huolestuttavana, että meidän kansallisuusomaisuus, suomalaiset metsät, karkaavat jopa muihin tarkoituksiin, ja ne eivät välttämättä sen jälkeen enää hyödytä suomalaista metsäteollisuutta, eivät lisää työllisyyttä eivätkä lisää Suomen verotuloja.

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja Hoskonen.

13.23 Hannu Hoskonen kesk: Arvoisa rouva puhemies! Edustaja Eestilälle erinomaiset kiitokset loistavasta puheenvuorosta. Hän sanoi tämän suomalaisen metsätalouden suuren ongelman suoraan ja rehellisesti ja aivan oikeilla sanoilla. Kiitos hyvästä puheenvuorosta. Toinen kiitos lähtee tietenkin maa- metsävaliokunnan puheenjohtaja Anne Kalmarille ja koko valiokunnalle laadukkaasta työstä ja ennen kaikkea järkevistä johtopäätöksistä.

Minua on pikkusen häirinnyt tässä metsäkeskustelussa se, että ei tosiasioita tunnusteta. Kannattaa meidän kaikkien muistaa se iso tosiasia, että Suomen nettoviennistä käytännössä on yli 20 prosenttia metsäteollisuuden tuotteita. Se samalla pistää liikkeelle metalliteollisuutta, kemianteollisuutta, rakentamista ja monessa muodossa energiateollisuutta. Kemianteollisuus kulkee siinä sivussa valtavalla uudella volyymilla, jonka määrää kymmenen vuoden päästä emme tiedä — mikäli tämä talo antaa sen kehityksen jatkoa.

Kaikenlaiset väitteet siitä, että meillä on menossa jonkunäköinen metsien tuhoaminen tai hävittäminen, eivät minkään tiedon valossa pidä paikkaansa, ja pidän vastuuttomina sellaisia puheenvuoroja, joissa täällä jatkuvasti puhutaan siitä, että metsät pitää suojella. Jos kerran ilmastonmuutosta torjutaan, niin meidän pitää hoitaa metsät entistään paremmin, saada se kasvu nousemaan tuonne 130:een, jopa 140 miljoonaan kuutioon vuodessa, jolloin hiilinielu on varmasti kunnossa. Miksi se metsä on kasvanut niin hyvin? Siksi, koska sitä on uudistettu. Vanha metsä ei kasva. Katsokaa, hyvät ystävät, mitä tapahtuu Saksassa ja Keski-Euroopassa yleensä: vanhat, hoitamattomat tai ylitiheät nuoret metsät kuolevat pystyyn. Viime kesänä Saksassa ja Keski-Euroopassa kuoli yli 100 miljoonaa mottia puuta pystyyn hoitamattomuuden ja yli-ikäisyyden takia.

Jos me haluamme ilmastonmuutosta hoitaa, meidän pitää hoitaa metsät hyvin. Tällainen puhe, mitä varsinkin vihreiltä olen viime aikoina kuullut, on suorastaan pöyristyttävää. Miksi he eivät kerro totuutta? Onhan se nyt merkillistä, että totuudella ei tässä talossa ole arvoa näissä heidän puheissaan tällä kohtaa. Minkä takia sitä ei kerrota, vaikka nimenomaan perustuslaissa vaaditaan, että pitää pysyä totuudessa ja oikeudessa? Sitä en ole ikinä ymmärtänyt.

Metsäntutkimuslaitos, nykyinen Luke, yli sadan vuoden ajalta on tutkinut metsiämme, ja motit tiedetään, kasvu tiedetään, metsien kunto tiedetään, ja ne, jotka väittävät monimuotoisuuden olevan nykyisin retuperällä: sekään ei pidä paikkaansa. Jos metsätilan kooksi pannaan noin 25—30 hehtaaria — Suomessa on yli 500 000 metsänomistajaa ja keskimääräinen metsikön pinta-ala on noin 30 hehtaaria — ja jokaisella metsälöllä, jokaisella it-

Punkt i protokollet PR 137/2021 rd

senäisellä tilalla, on noin 20 metsäkuviota, niin sen monimuotoisempaa järjestelmää ei ole olemassakaan. Toinen juttu: kun katsoo niitä metsiä, niin siellä on paljon sellaisia metsiä, joilla kymmeneen vuoteen ei ole liikutettu mitään. Monimuotoisuus toteutuu tällä automaatiikalla korvauksetta.

Toivon teiltä, arvoisat edustajat, että pysytään totuudessa, koska se on meidän kaikkien kannalta ehdottomasti paras vaihtoehto.

Riksdagen avbröt debatten och behandlingen av ärendet.